

W NUMERZE:

Raport Parlamentu UE	1
O Ukrainie...	2
Homoseksualizm w Nigerii...	2
Co to jest...	? 2
Parafialny Zespół Caritas	3
Sakrament Chrztu	4
Wydarzenia miesiąca	4
Święty Michale...	5
Słuszne aspiracje...	5
Prawo kościoła na co dzień	6
Kącik dla dzieci	7
Święci Libanu	8

Redaktor: Jan Gąsiorowski
TELEFON: 513 178 094
E-MAIL:
gazetka-jadwisia@wp.pl

Czasopismo parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu

Parlament Europejski przyjął raport dotyczący homofobii

Eurodeputowani poparli większością głosów rezolucję w sprawie unijnego planu przeciwdziałania homofobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową. Pomimo to, że nad tzw. raportem Lunacek nie głosowano to przyjęto projekt zastępujący tę rezolucję, złożony w imieniu pięciu frakcji politycznych Parlamentu Europejskiego. W imieniu grupy Zielonych podpisała się też pod nim Ulrike Lunacek z Austrii. Przyjęta rezolucja jest bardzo podobna do tzw. raportu Lunacek. Autorzy dokumentu apelują do Komisji Europejskiej o zainteresowanie się sprawą tzw. dyskryminacji praw podstawowych lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transseksualnych i interseksualnych (LGBTI). W raporcie podkreślono, że prawa te nie są jeszcze zawsze w pełni przestrzegane w Unii Europejskiej. Sygnatariusze, w tym Ulrike Lunacek chcą m.in. niedyskryminacji gejów czy lesbijek w zatrudnieniu, ochronie zdrowia czy edukacji. Parlament Europejski potwierdził, że Komisja Europejska powinna wspierać równość i niedyskryminację ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową we wszystkich swoich programach dla młodzieży i programach edukacyjnych, a państwa członkowskie powinny uwzględniać transseksualistów czy gejów w ramach krajowych planów i polityk zdrowotnych, tak aby w programach nauczania, politykach zdrowotnych i badaniach stanu zdrowia brano pod uwagę szczególne problemy zdrowotne tych osób. Szczególny niepokój budzi przyjęty zapis w sprawie obywatelstwa i rodziny. Europarlament domaga się, aby Komisja Europejska opracowała wytyczne w celu dopilnowania,

aby wprowadzone zostały w życie dyrektywy w sprawie prawa do łączenia rodzin, tak *by wszystkie formy życia rodzinnego zostały prawnie uznane w krajowych przepisach państw członkowskich* – czytamy w dokumencie. Pod tym zapisem kryje się adopcja dzieci przez pary homoseksualne.

Prof. Mirosław Piotrowski przypomina, że systematycznie niemal co miesiąc na każdej sesji Parlamentu Europejskiego w Strasburgu podzucane jest sprawozdanie w sprawie homofobii.

- *W obliczu ogromnego bezrobocia w całej Unii Europejskiej, także w Polsce środowiska liberalno – lewicowe z gorliwością wartej lepszej sprawy zajmują się tzw. grupą LGBTI. Chcą oni po prostu wyciągnąć pieniądze wszystkich podatników Unii na rzekomą ochronę osób o nietypowych skłonnościach seksualnych. Przy okazji w oparach lansowanej ideologii gender chcą z zachowań nienaturalnych uczynić normę i ją chronić. Przyjęcie projektu rezolucji nic nie zmieni gdyż jak podkreślono w uzasadnieniu Parlament wnioskuje już w tej sprawie dziesięciokrotnie do Komisji Europejskiej* – podkreślił europoseł Mirosław Piotrowski.

Rezolucja w sprawie LGBTI nie ma mocy prawnej. Niestety podczas dzisiejszego głosowania przepadł projekt złożony w imieniu grupy EFD, który w razie przyjęcia zastąpiłby jedną stroną A4 kontrowersyjny raport. Autorzy dokumentu domagali się, aby Parlament Europejski wezwał Komisję Europejską, państwa członkowskie i zainteresowane agencje *do działań, w ramach ich uprawnień, na rzecz zagwarantowania pełnych praw podstawowych wszystkim obywatelom.*

<http://www.radiomaryja.pl/informacje/parlament-europejski-przyjal->

O Ukrainie nieco z boku....

Wszyscy jesteśmy zainteresowani wydarzeniami, dziejącymi się na Ukrainie. My Polacy, którzy nieraz przeżyliśmy i pokonałiśmy totalitaryzm chętnie wspieramy wolnościowe oraz demokratyczne aspiracje Ukraińców. Z obawą i niepokojem oczekujemy końca pozytywnych przemian, których proces niewątpliwie zapoczątkowany został na kijowskim Majdanie pod koniec ubiegłego roku. Zapewne też pojawiają się w głowach głębsze, historyczne konotacje i refleksje, których punktem odniesienia są doświadczenia naszego własnego Kraju. Nasi Przodkowie, stając do walki o wolność i niepodległość praktycznie mieli na swych biało-czerwonych sztandarach wypisane tylko dwa hasła. Jedno z nich to : "Bóg - Honor - Ojczyzna". Jakże zwięzłe i bogate w treści hasło, jakże logicznie ustalona kolejność. Czyż bowiem Ojczyzna ma szansę powstać, a następnie szczęśliwie i godnie funkcjonować jeśli na jej czele stoją podatni i głusi na... niegodziwości i zasadzki złego ducha, które po tym świecie krążą" ? Już o rycerskości czy honorze, zastępowanym magicznym słowem "procedura" nie ma nawet co wspominać.... . Oczywiście, posiłkując się szczęśliwie otrzymanymi ziemskimi... "suplementami diety" jak bogactwa naturalne czy finansowe dotacje można w glorii jakiś czas funkcjonować, z pominięciem czy wręcz lekceważeniem respektowanej przez Przodków dewizy życiowej : "Ora et labora". Innym hasłem, wyhaftowanym na sztandarach było zawołanie : "Za wolność waszą i naszą". Czyż znowu nie mamy do czynienia z dowodem mądrości i przenikliwości Przodków. Jaka bowiem gwarancję ma nasza, polska wolność jeśli wokoło panoszy się dyktatura, łamane są prawa, a... z drugiej strony nachalnie przemycą się i foruje politycznie poprawne, pseudonaukowe, zgubne światopoglądowe ideologie ? Wspieranie więc słusznych aspiracji Ukraińców ma jakby równoległe swe polskie, głębsze odniesienie. Nie tylko historyczne, ale przede wszystkim te wynikające z troski o naszą pomyślną i trwałą przyszłość.

Jacek Zalewski

Co to jest normalność?

W tle naszego życia rozgrywa się nieustanna batalia o kształt naszej rzeczywistości. Na co dzień pochłonięci jesteśmy sprawą nieustannego kryzysu gospodarczego, bo tak media kreują naszą codzienność. Poniekąd pieniądze lub ich brak najbardziej przykuwają uwagę. Czy jednak nie warto zestawić wydawałoby się zacofany afrykański kraj z nowoczesną UE? "Murzyni" nie wyobrażają sobie promocji i tolerowania rozwiązłości oraz wynaturzeń. W Europie natomiast całe grupy ludzi i organizacje domagają się z największą gorliwością pochwały i akceptacji dla życia bez zasad moralnych. W starożytnym Rzymie to wszystko o co walczą ludzie związani z LGBTI było na porządku dziennym, choć nieco ukryte. Dzisiaj rozwiązłość ma być normą społeczną. Mahatma Gandhi życie poświęcił dla wolności stosując tak rozpowszechnioną dziś metodę walki **nonviolence**.
czytaj dalej strona 3

Homoseksualizm w Nigerii

Nigeryjczycy są zadowoleni z podpisania przez prezydenta kraju ustawy zabraniającej zawierania tzw. związków homoseksualnych oraz członkostwa w ugrupowaniach walczących o przywileje dla gejów i lesbijek. Ponad 90 procent obywateli odrzuca dewiacje uderzające w zdrowy model rodziny.

Ustawa zabraniająca osobom homoseksualnym zawierania związków była uchwalona jeszcze w maju 2013 roku, ale prezydent Nigerii zwlekał z jej podpisaniem. W ramach istniejącego prawa federalnego kraju, sodomia jest zagrożona karą więzienia, teraz jej zakres został rozszerzony. Za zawarcie tzw. związku homoseksualnego grozi obecnie sankcja karna czternastu lat pozbawienia wolności. Wszystkie tzw. związki partnerskie zawarte poza granicami kraju, będą w Nigerii uważane za nieważne. Związkom homoseksualnym sprzeciwia się znacznie ponad 90% mieszkańców kraju, liczącego 170 mln obywateli.

„Kiedy usłyszałem o tym, pomyślałem, że zachodni świat będzie nam się naprzykrzał. Ale podpisanie przez prezydenta ustawy zasługuje na uznanie. Jestem bardzo zadowolony, że prezydent mógł stanąć na nogach i podpisać się przeciwko temu tabu. To nie afrykańskie, nie chcemy takich rzeczy w naszym kraju. Bardzo się cieszę, że podpisał ustawę przeciwko tzw. związkom homoseksualnym”- powiedział Joseph Eze, nigeryjski muzyk.

Ustawa zabrania także przynależności do sprzyjających homoseksualistom organizacji, w tym np. odwiedzania homoseksualnych klubów oraz okazywania homoseksualnych skłonności w miejscach publicznych. Za złamanie tych zakazów będzie grozić kara do 10 lat więzienia.

TV Trwam News

Zakończenie Ogólnopolskiej Zbiórki Żywności

W jednym z poprzednich numerów "Jadwisi" pisaliśmy o Ogólnopolskiej Zbiórce Żywności, która odbywała się w supermarketach przed Świętami Bożego Narodzenia. W naszej Archidiecezji, jak czytelnicy pamiętają, zbiórka cieszyła się powodzeniem i dała obfity plon w postaci 12 ton różnych artykułów żywnościowych. Z tej żywności była zorganizowana w hali targowej wigilia dla bezdomnych i samotnych, były zrobione paczki dla najbardziej potrzebujących, zostały zasilone placówki zbiorowego żywienia, prowadzone przez Caritas.

Natomiast w dniu 29 stycznia w restauracji Valde Bene przy kościele Miłosierdzia Bożego na osiedlu Jana III Sobieskiego odbyło się podsumowanie tej akcji. Przybyły prawie wszystkie osoby, uczestniczące w tej zbiórce, a było ich razem ponad 100 osób. Ksiądz Tomasz Ren podziękował wszystkim uczestnikom zbiórki, podkreślając, że wspólny wysiłek daje duży pożytek, że dzięki tej akcji niejednemu bezdomnemu, czy opuszczonemu pozwoli przeżyć i przetrwać szczególnie zimę. Najważniejsze jest to, że podajemy tym ludziom rękę, dzięki czemu może odzyskają wiarę w siebie i ludzi, że nie są sami, że zawsze mogą liczyć na naszą pomoc. Pani Gabriela Borowicz z Caritas Archidiecezji zaapelowała do zebranych do przeprowadzenia podobnej akcji przed Świętami Wielkanocnymi, na co wszyscy zebrani wyrazili aplauz. Na zakończenie części oficjalnej Ksiądz Tomasz wręczył uczestnikom specjalne dyplomy-podziękowania za udział w zbiórce żywności. Po części oficjalnej był poczęstunek w postaci kawy, herbaty, słodczy. Przede wszystkim był ogromny tort,

który rozdzielany w dużych kawałkach, wystarczył dla wszystkich uczestników spotkania. Z naszego Parafialnego Zespołu Caritas w spotkaniu brały udział cztery osoby.

Święto Ofiarowania Pańskiego

Dawniej Święto 2go lutego obchodzono jako Matki Boskiej Gromnicznej. To uroczysta pamiątka oczyszczenia Maryji według obrządku hebrajskiego. Wierni na pamiątkę oczyszczenia świecą gromnice. Gromnica od wieków towarzyszyła umierającym, zapaloną gromnicę stawiano w oknie w czasiewichury i piorunów.

Nasz Parafialny Zespół Caritas wychodząc naprzeciw potrzebom parafian, zgromadził pewną ilość gromnic. Tak w sobotę przedświąteczną, jak i w samoświęto Ofiarowania Pańskiego parafianie mogli się zaopatrzyć w świecegromniczne, które były dostępne przed i po Mszach Świętych. Przy tej okazji były również rozprowadzane różańce i inne dewocjonalia.

Kazimierz Kasperek

dokończenie ze strony 2

To właśnie są demonstracje, marsze, listy z podpisami itd. Bez karabinów. To pięknie, ale różnorakie parady i demonstracje wynaturzeń nie służą już dobremu celom. Współczesność, ta "rozwinęta gospodarczo i intelektualnie" zmierza ku bogactwu materialnemu i pustym domom bez dzieci... Ile jest w tym chęci samorealizacji, a ile egoizmu i hedonizmu? Stajemy się stopniowo zakładnikami dobrobytu, popieramy tych którzy chcą wolności bez odpowiedzialności.

Winniśmy przymuszać się nieustannie, by stawać w obliczu trudnych pytań i nie wahać się mimo własnej kruchości mówić pełnym głosem co jest fundamentem życia. To jest zdrowy duch poparty chrześcijańskimi wartościami. Nie wszystko na co mam ochotę, a nie szkodzi bezpośrednio (w oczywisty sposób) innym jest dobre.

Poznacie ich po owocach brzmia w naszych uszach słowa Ewangelii. Dobre owoce rodzi bowiem tylko dobre drzewo. Tak i my starajmy się o dobre drzewa. To nasze zobowiązanie. Zobowiązanie przed Bogiem i ludźmi.

Jan Gašiorowski

SAKRAMENT CHRZTU

Chrzest jest sakramentem, na którym budowana jest nasza wiara i który wszczepia nas jako żywe członki w Chrystusa i Jego Kościół. Wraz z Eucharystią i Bierzmowaniem przynależy on do tzw. sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego, które stanowią jak gdyby jedno wielkie wydarzenie sakramentalne upodabniające nas do Pana i czyniące nas żywym znakiem Jego obecności i miłości.

Ale może zrodzić się w nas pytanie: czy Chrzest jest naprawdę konieczny, by żyć jako chrześcijanie i pójść za Jezusem? Czy nie jest w istocie zwykłym obrzędem, formalnym aktem Kościoła? Pouczające jest w tym względzie to, co pisze apostoł Paweł: „Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca” (Rz 6,3-4). Nie jest to więc formalność! Jest to akt, który dogłębnie dotyka naszego istnienia. Dziecko ochrzczone różni się od dziecka nie-ochrzczonego. Poprzez Chrzest zostajemy zanurzeni w tym niewyczerpanym źródle życia, jakim jest śmierć Jezusa, będąca największym aktem miłości w całej historii. Dzięki tej miłości możemy żyć nowym życiem, nie we władzy zła, grzechu i śmierci, ale w komunii z Bogiem i braćmi.

(...) Przestańmy uważać go jedynie za wydarzenie, które dokonało się w przeszłości, i to nawet nie z naszej woli, ale z woli naszych rodziców, dlatego też nie ma ono żadnego wpływu na teraźniejszość. Tymczasem jesteśmy wezwani, by żyć naszym Chrztem każdego dnia, jako rzeczywistością aktualną w naszym życiu. Jeśli udaje się nam iść za Jezusem i trwać w Kościele, pomimo naszych ograniczeń, słabości i grzechów, to dzieje się to jedynie dzięki sakramentowi, przez który staliśmy się nowymi stworzeniami i zostaliśmy przyobleczeni w Chrystusa. To właśnie na mocy Chrztu, uwolnieni od grzechu pierwotnego, zostaliśmy wszczepieni w relację Jezusa z Bogiem Ojcem; niesiemy nową nadzieję, nadzieję pójścia drogą zbawienia przez całe życie. (...)

Środowa Audyencja Generalna z Ojcem Świętym Franciszkiem, 8 stycznia 2014

<http://ak.archpoznan.pl/currenda/currenda-22014/>

WYDARZENIA MIESIĄCA	DATA
W I sobotę miesiąca po Mszy św. o godz. 8.00 nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP.	II 2014
W I niedzielę miesiąca , po Mszy św. o godz. 8.00, swoje spotkanie ma Wspólnota Żywego Różańca.	II 2014
W niedzielę 02.02. – święto Ofiarowania Pańskiego – podczas Mszy św. poświęcenie „Gromnic”. Święto Ofiarowania Pańskiego obchodzimy jako Światowy Dzień Życia Konsekwowanego . Modlimy się w intencjach członków Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego oraz o nowe powołania do tych wspólnot. Po Mszach św. zbiórka do puszek na pomoc dla klasztorów klauzurowych.	02 II 2014
W niedzielę 2 lutego z okazji Dnia Życia Konsekwowanego podczas każdej Mszy św. Siostry Uczennice Krzyża podziela się z naszą wspólnotą parafialną tym czym żyją i jak widzą swoje miejsce w Kościele. Po Mszach św. będzie również możliwość nabycia płyty nagranej przez Siostry w cenie 20 zł. Płyta jest cegielką na budowę domu modlitwy w Czmońcu.	02 II 2014
W I czwartek miesiąca o godz. 17.15 adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji powołań – Godzina Święta.	06 II 2014
W piątek 21.02. o godz. 18.00 Msza św. i następnie spotkanie Rady Ekonomicznej na probostwie.	21 II 2014

WYDARZENIA MIESIĄCA	DATA
W I piątek miesiąca adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź św. od godz. 15.00 do 18.00. O godz. 18.00 Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Msza św. Odwiedziny chorych od godz. 8.30.	07 II 2014
W piątek 14.02. święto św. Cyryla mnicha i Metodego bp. – patronów Europy.	14 II 2014
We wtorek 18.02. o godz. 18.00 Msza św. i następnie spotkanie Rady Duszpasterskiej.	18 II 2014
W czwartek 20.02. o godz. 18.00 Msza św. i następnie spotkanie w sali bł. Jana Pawła II Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej . Gościem spotkania będzie ks. dr Krzysztof Michalczak – Archidiecezjalny Moderator Akcji Katolickiej	20 II 2014
Sakramenty św. w styczniu 2014 r.: chrzty: 2, śluby: 1, pogrzeby: 4.	I 2014

Święty Michale Archaniele czyli co wiesz o tej modlitwie...

Dnia 13 października 1884 roku papież Leon XIII doświadczył szczególnego przeżycia mistycznego. W czasie dziękczynienia po Mszy Św. popadł na krótko w ekstazę, w czasie której usłyszał w pobliżu Tabernakulum następujący dialog Chrystusa z szatanem. Gardłowym, pełnym złości głosem szatan krzyczał: Mogę zniszczyć Twój Kościół! Łagodnym głosem Jezus odpowiedział: Potrafisz? Więc próbuj. Szatan: Ale do tego potrzeba mi więcej czasu i władzy. Jezus: Ile czasu potrzebujesz? Szatan: Od 75 do 100 lat i większą władzę nad tymi, którzy mi służą. Jezus: Będziesz miał ten czas i władzę. Które stulecie wybierasz? Szatan: To nadchodzące - XX wiek. Jezus: Więc próbuj, jak potrafisz. Po tym przeżyciu Ojciec św. Leon XIII udał się pośpiesznie do swego biura i ułożył tę właśnie modlitwę, którą nakazał biskupom i kapłanom odmawiać po Mszach Świętych. Warto wspomnieć w tym miejscu o siostrze klarysce Filomenie, która zmarła w 1868 roku opinii świętości. Tej hiszpańskiej zakonnicy,

pytającej w gorących modlitwach Boga, co należy czynić, aby zapewnić Tryumf Kościoła ukazał się Św. Michał Archanioł i rzekł trzy razy : " Rozgłaszaj moją wielkość. Szczęśliwy naród, szczęśliwe miasto, szczęśliwa rodzina, szczęśliwy człowiek, który mnie się poświęca - ci bowiem nie zgina ". Do odmawiania tej modlitwy w gorących apelach namawiał niebawem już formalnie święty Jan Paweł II. Czynił to np. na Górze Gargano we Włoszech w 1987 roku w sanktuarium Św. Michała Archanioła, a podczas medytacji południowej 24 kwietnia 1994 . zachęcał poniższymi słowy do odmawiania tej modlitwy : " Chociaż w obecnej sytuacji nie odmawia się już tej modlitwy pod koniec celebracji eucharystycznej, zapraszam was wszystkich, abyście jej nie zapominali, abyście ją odmawiali, aby otrzymać pomoc w walce przeciw siłom ciemności i duchowi tego świata". Czyż słowa i przemyślenia Wielkiego Rodaka w kontekście tych wszystkich zdarzeń, które się dzieją w Polsce i świecie nie nabierają szczególnej wartości i... mądrości ?

Jacek Zalewski

Słuszne Aspiracje Ukrainy...

Jan Paweł II, Papież i Polak tak do nas mówił i społeczności międzynarodowej o wolności i integracji europejskiej w swoich wystąpieniach publicznych:

"Wolności nie można tylko posiadać, nie można jej zużywać. Trzeba ją stale zdobywać i tworzyć przez prawdę."

"Co uczyniliście z tą wolnością ?"

"Rozszerzenie Unii Europejskiej na Wschód, a także dążenie do stabilizacji monetarnej powinny prowadzić do coraz ściślejszego wzajemnego powiązania narodów, przy zachowaniu tożsamości i historycznych tradycji każdego z nich, tak by mogły dzielić się niejako dziedzictwem wartości, które ukształtowało się przy ich współdziałaniu, a do którego należy godność człowieka, jego podstawowe i niezbywalne prawa, nienaruszalność życia, wolność i sprawiedliwość, zmysł solidarności i odmowy dyskryminacji kogokolwiek."

Gdy wolność jest celem samym w sobie, dobrze zadać sobie pytanie o to co będzie dalej gdy już ta wolność przyjdzie?!

REDAKCJA

„Nie wypowie...” Wspólnota Sióstr Uczennic Krzyża

W ubiegłą niedzielę obchodziliśmy Dzień Życia Konsekrowanego, podczas którego Siostry Uczennice Krzyże z naszej parafii podzieliły się z nami swoją cząstką: powołaniem, bliskością Boga i swoim pragnieniem bycia blisko Niego i oddawaniem Mu nas wszystkich w swoich modlitwach. Po Mszy św. była możliwość zakupienia płyty nagranej przez Siostry „Nie wypowie...”. I dzisiaj mam do zaprezentowania właśnie tę płytę.

Śpiewane pieśni są pełne uwielbienia Boga. Muzyka jest przepełniona pewnego rodzaju ciszą... Zadumą, zamyśleniem. Słuchając jej, zanurzamy się jakby w tej modlitwie sami wielbiąc Boga. Muzyka jest jedną z form dziękowania Chrystusowi za Jego Miłość, którą wyśpiewały Siostry. I w tych pieśniach słyhać wyraźnie to umiłowanie Boga, składane Mu dziękczynienie i pewnego rodzaju tęsknotę do stawania się coraz bliżej Jemu podobnym. Nie na darmo nasze Siostry nazywają się Uczennicami Krzyża... Niektóre pieśni są także prośbą skierowaną do Maryi o zachowanie wiary w Chrystusa: „Matko Jezusa, strzeż w nas Ducha Twojego Syna”. Gdybym miała w jednym zdaniu podsumować płytę, to powiedziałabym, że śpiewane teksty to gorące dziękczynienie za dobroć i miłość Boga i jednoczesna tęsknota połączona z prośbą o wiarę, nadzieję i miłość. Nic „nie wypowie Twej Miłości”. Może więc zasłuchajmy się w słowa wyśpiewywane przez Siostry, wraz z nimi wielbiąc Boga. Polecam gorąco.

Monika Kaszkowiak

Prawo Kościoła na co dzień

Kiedy nieobecność na Mszy świętej jest grzechem?

Eucharystia stanowi centrum życia Kościoła. Już z Dziejów Apostolskich dowiadujemy się o fakcie zbierania się chrześcijan „na łamanie chleba” (Dz. 20.7). Miało to miejsce w pierwszym dniu tygodnia, a więc w niedzielę, w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Do dziś czyni się podobnie.

Prawodawca kościelny, zdając sobie sprawę z wyjątkowego znaczenia Mszy świętej w życiu każdego wierzącego, mając jednocześnie na względzie tradycję Kościoła, zobowiązał wiernych do uczestnictwa we Mszy świętej w niedziele i inne dni świąteczne tzw. nakazane. Wspomniane zobowiązania wypełnia ten, kto bierze udział we Mszy św. odprawianym w obrządku katolickim i czyni to w dzień świąteczny lub wieczorem dnia poprzedniego. Nasuwa się wniosek, że nie formularz mszalny z danej niedzieli czy święta nakazanego decyduje o zadośćuczynieniu obowiązkowi uczestnictwa we Mszy świętej, lecz czas, w którym należy uczestniczyć. Nawet gdyby w jakimś kościele w sobotni wieczór odprawiano Mszę nie wg formularza z niedzieli, lecz np. z soboty czy wg formularza ślubnego, uczestniczący w niej spełniają obowiązek wzięcia udziału we Mszy świętej.

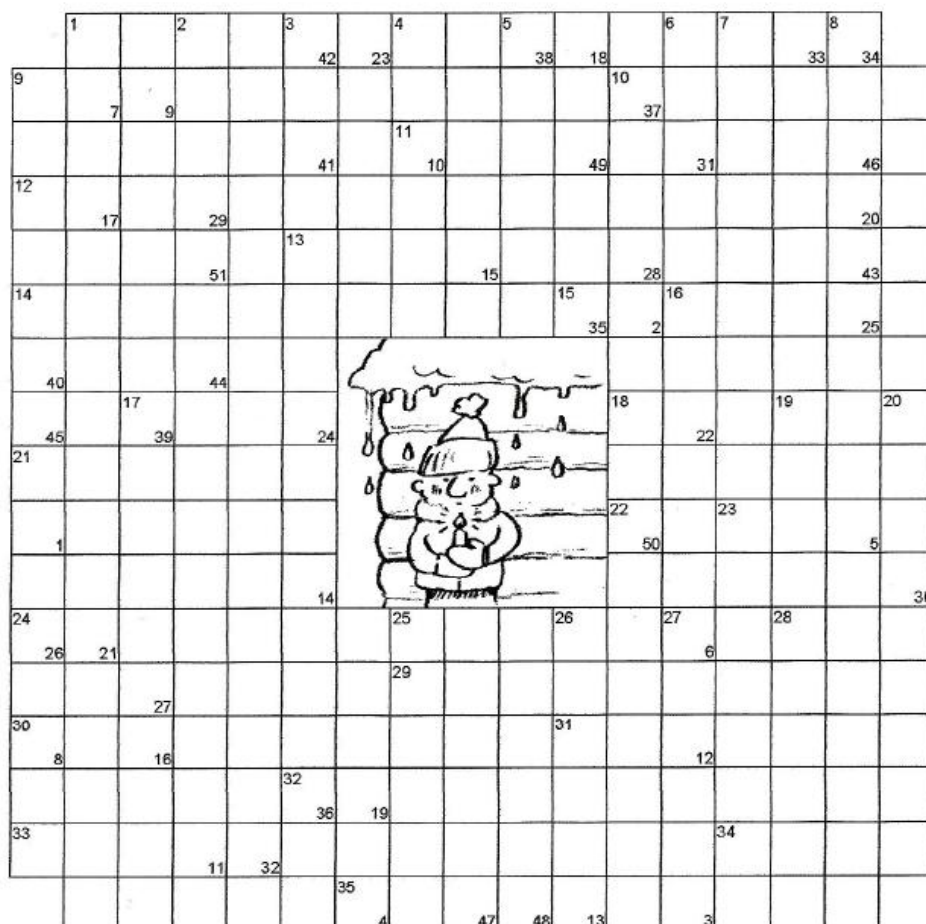
Kodeks Prawa Kanonicznego wylicza dni w których katolicy mają obowiązek uczestniczenia we Mszy świętej: wszystkie niedziele, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Objawienie Pańskie, Wniebowstąpienie Pańskie, Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, Wszystkich Świętych, Narodzenie Pańskie.

Prawodawca kościelny przewidział sytuacje utrudniające lub uniemożliwiające uczestnictwo w niedziele i święta nakazane we Mszy świętej, które samoistnie zwalniają katolika z tego obowiązku. Taka sytuacja ma miejsce, gdy nie ma kapłana, który mógłby odprawić Mszę świętą, a także gdy z jakiejś innej poważnej przyczyny nie można uczestniczyć we Mszy świętej np. z powodu choroby czy konieczności opiekania się osobą chorą lub małym dzieckiem.

Ks. proboszcz B. Glinkowski

Kącik dla dzieci

Krzyżówka

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 51 utworzą rozwiązanie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51			

Pozioomo:

2) pierwszy dzień Wielkiego Postu 6) wierny czworonóg 9) Sara dla Abrahama 11) zdolność do samodzielnych pomysłów 12) śnieżna zawierucha 13) niematerialny i nieśmiertelny pierwiastek ożywiający ciało 14) gruby sznur 15) Judasz, jeden z apostołów 18) narząd słuchu 21) przejęzyczenie 22) ekipa statku 24) filmowa zapowiedź programu 26) przypinana do karnisza 29) biała, długa szata liturgiczna 30) żyzna gleba nadrzeczna 31) wiosenna odwilż 32) atrybut świętej Weroniki 33) solenizantka z 15 lutego 34) gorący odprysk z ogniska 35) święty, patron zakochanych

Pionowo:

1) kawał drewna na opał 2) codzienna modlitwa 3) ostatni dzień okresu wielkanocnego 4) jeden z przekrojów stożka 5) dzieła pisane prozą 7) każde żywe stworzenie 8) Bóg 10) konkurencja narciarska 14) wędrówka do miejsc świętych 16) słuszność poglądu 17) duchowny w konfesjonale 19) biblijny symbol Boga 20) nauka o języku 23) czasem w oku się kręci 25) przyroda 26) władca starożytnego Egiptu 27) niszczy żelazo 28) gładząca producentka jaj

Święci Libanu - Św. Charbel

Nabil Lebbos wyreżyserował w 2009 roku film o życiu Św. Charbela. To piękna i realistyczna opowieść o dojrzewaniu chłopca, potem mężczyzny do powołania zakonnego.

Film ten wraz z krótką książką można nabyć w Księgarni Św. Wojciecha.

Youssef Makhoulf żył w XIX wieku w Libanie. W wieku dwudziestu trzech lat zapukał do drzwi klasztoru Najświętszej Maryi Panny i tam już został. Miał powołanie szczególne. Mówił niewiele i ciągnęło go do życia pustelniczego. Po szesnastu latach spędzonych we wspólnocie wyruszył do pustelni i tam spędził resztę życia. Uświęcał się przez modlitwę i post. Jadł raz dziennie. Odmawiał ofiar. Asceza obejmowała też brak kontaktu z najbliższą rodziną.

Działał cuda jeszcze za życia. Słuchały go jadłowite żmije, uzdrowiał chorych na duchu i ciele.

Gdy umarł przez czterdzieści dni jego grób otaczało światło widoczne z daleka. Ciało nie uległo rozkładowi, wydzielalo przedziwnych właściwości olej. Kiedy wiele lat po śmierci otworzono grób i położono chustę pozostało odbicie jego twarzy. Ciało nie ulegało rozkładowi aż do dnia kiedy Kościół uznał świętość Charbela Makhoulfa.

W 1965 roku Papież Paweł VI ogłosił ojca Charbela błogosławionym, Paweł VI świętym w 1977 roku.

Dziś Ojciec Charbel pomaga czyniąc cuda i znaki. Ludziom, którym pomaga zostawia czasem znaki takie jak krwawiące znamiona. W 1994 roku Raymond Nader doznał mistycznego przeżycia w eremie Annaya (tam żył ojciec Charbel). Gdy potem przechodził obok figury św. Charbela na ramieniu powstał odcisk pięciu palców dłoni, jakby odciśnięty gorącym metalem.

Św. Charbel był Maronitą. To jedyny Kościół Wschodu pozostający w unii z Rzymem. Założony w IV wieku przez św. Marona w Syrii zawsze utożsamiał się z katolicyzmem. Przez wieki prześladowani, zwłaszcza przez muzułmanów całkowicie osiedli w górach Libanu. Górską enklawa pozwoliła im przetrwać przez wieki życia narażonego na liczne niebezpieczeństwa. Najpierw w pierwszych wiekach chrześcijaństwa byli wyniszczani przez wyznawców herezji, później przez ludy islamu. Naród ten musiał przetrwać także cztery najazdy na Liban Mongołów w XIII wieku.

Zresztą w okresie życia św. Charbela społeczność ta przeżywała także kolejną falę prześladowań tureckich. Każda wojna, w tym ta z 1975 r. wyganiała z domów następnych maronitów na emigrację. Maronici swój renesans przeżywali w okresie wypraw krzyżowych, byli rycerzami, współpracowali z franciszkanami i wrócili do normalnego, otwartego życia. Uznali nauki Soboru Chalcedońskiego i Trydenckiego. Przyjęli także kalendarz gregoriański. W tej społeczności powstały liczne domy zakonne kapucynów, karmelitów, jezuitów i maronicki św. Antoniego. Skutkiem prześladowań wielu maronitów emigrowało. Obecnie mieszka w Libanie i Syrii około 2 milionów, a w diasporze około 4 milionów maronitów. Kościół maronicki ma własny obrządek, który wywodzi się z rytu antiocheńskiego. Obrzędy sprawuje się po aramejsku i po arabsku. Arabski jest zresztą używany na co dzień. Kościół Maronitów wydał czterech świętych. Św. Marona, św. Rafkę, św. Nimatullah al-Hardini i św. Charbela Makhoulfa.

Jan Gašiorowski

Parafia Świętej Jadwigi Śląskiej - Poznań - os. Kwiatowe

Proboszcz

Wikariusz

Rezydent w parafii:

ks. kanonik dr Benedykt Glinkowski

ks. Piotr Pawelec

ks. kanonik Andrzej Kościański

Kościół parafialny św. Jadwigi Śląskiej

MSZE ŚWIĘTE Niedziela/Święta godz. 8.00; 9.30; 11.00 – dla dzieci
17.00 – dla młodzieży

Poniedziałek- Sobota godz. 8.00; 18.00

Okazja do spowiedzi świętej- codziennie przed Mszą świętą, w pierwsze piątki miesiąca od 15.00- 18.00

Biuro parafialne: ul. Cyniowa 15 Poznań 60-175 Tel.: 61 867-38-92

Zapraszamy do witryny naszej Parafii: www.jadwigaslaska.pl